

MAREA
CONTEMPLARE
UNIVERSALA

POEME FILOSOFICE

SORIN CERIN

**SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE
UNIVERSALĂ**

SORIN CERIN

**Marea
Contemplare
Universală**

Poeme filosofice

2016

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

Copyright © SORIN CERIN 2016

Sorin Cerin. All rights reserved. No part of this publications may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, recording or otherwise, without the prior written permission of Sorin Cerin.

Manufactured în the United States of America

**ISBN-13:
978-1540326201**

**ISBN-10:
1540326209**

Aprecieri critice despre poezia de meditație la Sorin Cerin

- **Prof. univ.dr. Al Cistelecan** în cadrul rubricii *Avant la lettre*, sub titlul *Între reflecție și atitudine* apărut în revista ***Familia*** nr.11-12 noiembrie - decembrie 2015, pag.16-18, Al Cistelecan consideră despre poezia de meditație a lui Sorin Cerin, că: "Din câte văd, Sorin Cerin e un fel de vulcan textual în continuă și maximă erupție, cu o scriitură deopotrivă de frenezie și de vituperanțe. În poezie mizează pe rafalele reflexive și pe elanul sapiențial, cultivînd, cum zice singur în subtitlul Nonsensului Existenței de aici, poeziile "de meditație". O modalitate între toate riscantă – și nu de azi, de ieri, ci dintotdeauna – întrucît tinde a se amesteca unde nu e chiar treaba poeziei, făcînd un fel de filosofare versificată și, vrînd-nevrînd, tot felul de nacazanii și moralisme. Nu mai e însă cazul să ne reamintim de cele spuse de Maiorescu lui Panait Cerna în legătură cu "poezia filosofică," întrucît poetul le știe și el prea bine și tocmai asta vrea să înfrunte: riscul de a lucra doar în idee și de a subordona imaginativul conceptualului. Ce-i drept, nu e, pentru Sorin Cerin, nici o primejdie în acest sens, căci el e, de fapt, un pasional și n-atinge niciodată seninătatea

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

cugetării și liniștea apolinică a gândului; din contră, declamă cu pathos, mai degrabă dinlăuntrul unei traume pe care încearcă s-o exorcizeze și s-o sublimeze în radicale decât din interiorul vreunei păci de cuget sau al unei armonii reflexive. Chiar și ce sună a idee nudă, transcrisă adesea aforistic, e, de fapt, o răbufnire de atitudine, o transcriere de afect – nu cu răceală, ci mai curînd cu fierbințeală (i s-a și remarcat, de altfel, maniera mai profetică a enunțurilor). Dar cum metoda decolării lirice constă într-un fel de elevare a tot ce vine pînă la demnitatea articulării lor reflexive (de unde delestarea oricăror referințe la imediat, fie el biografic, fie mai mult decât atîta), poeziile lui Cerin se angajează abrupt în ecuațiile existențiale mari și definitive și nu-și pierde vremea în confesiuni domestice. Ele atacă Principiul realității, nu accidente ei. Totul e ridicat astel la o demnitate problematică, dacă nu și de altă natură, și pregătit pentru o procesare densificată. Riscurile formulei răsar, fatal, și aici, întrucît se vede imediat mecanismul acestei promovări a realului la dignitatea Lirei. Unul dintre mecanisme se trage din moștenirea expresionistă (fără ca Sorin Cerin să aibă altceva în comun cu expresioniștii) a majusculei, prin care se instaurează, brusc și imprevizibil, fie smerenia în fața radicalului, fie panica în fața majestății cuvîntului. De regulă majuscula botează stratul "conceptual" (chiar dacă unele concepte sunt metafore), semnalizînd alerta problematică. Ce-i drept, Sorin Cerin face exces și risipă de majuscule, astfel încît de la o vreme ele nu mai creează nici panică, nici evlavie, căci abundența le sedeează efectele de acest gen și le pervertește într-un soi de grandilocvență. Celălalt mecanism de elevare în demnitate se bizuie pe o anumită – poate asumată, poate premeditată – emfatare discursivă, pe o îngroșare lexicală și pe o declamație de profunde și de grave. Se insinuează – de

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

nu cumva se chiar instaurează – și aici o evidentă procedură de rețetă imaginativă, redundantă peste tolerant. Cum e și normal – ba chiar inevitabil – într-o lirică de reflecție ce vrea să se coaguleze în jurul unor nuclee conceptuale, modalitatea imediată de sensibilizare a acestor noduri conceptuale constă în materializarea abstracțiilor; senzualizarea lor e chiar modul lor de epifanizare lirică. Dar la Sorin Cerin mecanica imaginativă se bazează pe o simplă genitivizare materializantă a abstracțiilor (de unde imagini nesfârșite de genul ”spinii Adevărului”, ”coșarii Împlinirilor”, ”periile Amăgirii” etc. etc.), sub care stă cel mai adesea un buton de personificare. Pe scala decantării în metafore stăm, astfel, doar pe primii fuștei, ceea ce produce, simultan, un efect de candoare imaginativă (sau discursivă), dar și unul de uniformizare. Probabil însă că această încredere în procedeele primare se datorează mizei pe decantarea gândului, miză care lasă în subsidiar acțiunea imaginativă (iar pe cea simbolizantă cu atît mai mult) ca atare.

Dar nu cîte și nici ce idei bîntuie prin poeziile lui Sorin Cerin sunt, totuși, lucrul cel mai relevant (ideea, în general, dar și în acest caz particular, are un grad de indiferență la lirism). Dimpotrivă, în mod oarecum paradoxal, decisivă, nu doar definitorie, e atitudinea în care ele se strîng, afectul în care coagulează. Sub aparența unui discurs proiectat pe ”gînd”, Sorin Cerin promovează, de fapt, un lirism (cam pus la uscat) de afecte existențiale (nu de afecte intime). Reflexivitatea poemelor nu e, din această perspectivă, decît un fel de penitență atitudinală, o hieratizare a afectelor violente. Stratul pasional e, în realitate, cel care se agită și el se vede în mai toate componentele lui, de la cele de vituperație la cele de evlavie sau tandrețe sublimată (ori, din contră, resentimentalizată). Poetul e, pe fond, un exasperat de starea lumii și de condiția omului și pornind

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

de aici exersează sarcasme (crunte cel puțin ca șuvoi) pe seama "Societății de consum" sau pe cea a deșertăciunii "Iluziilor Existenței". E o febră imprecativă care dă elan versurilor, dar care, mai ales, pune în vedetă discursivă exasperarea în fața acestei degradări generale. Atît de generale încît ea a cuprins și transcendentele, căci Sorin Cerin e mai mult decît iritat de instrumentalizarea lui Dumnezeu (și a credinței) în lumea de azi. Iritarea în fața coruperii sacrelor ajunge la culme în versuri de maxim tupeu blasfemic ("Ticăloșia Diavolului se numește Rău,/ pe când a Lui Dumnezeu, Bine.", dar și altele, nu mai puțin provocatoare și "infamante" la adresa Dumnezeirii); asta nu se întîmplă însă decît din pricina intensității și purității propriei credințe (Ștefan Borbely a evidențiat îndestul energia fervorii din poezia lui Cerin), dintr-un fel de absolutism devoțional. Căci nu lorică de provocare și de imprecare face, de fapt, Cerin, ci dimpotrivă: lorică de devoțiune disperată și înflăcărată, prin care-l caută "pe Adevăratul Nostru Dumnezeu/ atît de diferit de cel al catedralelor de genunchi roși/ la zidurile reci și inerte ale lăcomiei Iluziei Vieții". E febra devoțională de pe reversul imprecățiilor și sarcasmelor, dar tocmai ea e cea care contaminează toate poemele. Dintr-un strat de ideale strivite, cu vervă pasională, atitudinile lui Cerin, atitudini eruptive oricît ar fi ele de codificate într-o lorică de reflecții."

Prof.univ.dr.Elvisa Sorohan – Un poet existențialist din secolul 21

Pentru a înțelege pe deplin cronica literară scrisă de Elvisa Sorohan în **Convorbiri literare** unde face referire la un articol scris de Magda Cârneci referitor la Transpoezie, si publicat în România literară unde se specifică ce anume este poezia veritabilă, genială, marea poezie pe care o râvnesc poeții ultimului secol, Elvisa Sorohan, specifică în cronica dedicată poeziei ceriniene din **Convorbiri literare**,

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

numărul 9,(237), paginile 25-28, 2015 sub titlul **Un poet existențialist din secolul 21**, că:

Fără să înțeleg ce e „transpoezia”, care, probabil, nu mai e poezie, invocînd un termen creat de Magda Cârneci, mai citesc totuși poezia de azi și acum încerc să spun ceva despre una anume. Nemulțumită de „insuficiența poeziei contemporane”, în același articol din „România literară”, în mod rezonabil poeta acuză, în bloc, cum că ceea ce „livrează” acum creatorii de poezie nu sînt decît notații ale „micului sentiment”, „mici disperări” și „mici gîndiri”. Parafrazîndu-l pe Maiorescu, asprul critic al diminutivelor cultivate de Alecsandri, nu poți spune decît că poezia rezultată din astfel de notații e și ea mică (la cub, dacă enumerarea se oprește la trei). Pricina identificată de Magda Cârneci ar fi lipsa de inspirație, acea tensiune psihică, specifică oamenilor de artă, o trăire spontană, ce face să se nască, incontrollabil, creația. E momentul inspirativ, în cazul poeziei, încărcat de impulsuri afective imposibil de înfrînt rațional, un impuls pe care îl ai sau nu-l ai și de care e responsabilă vocația. Simplu, asta e problema, ai vocație, ai inspirație. Nu prea am o părere formată despre poezia Magdei Cârneci și nici nu pot ști cît de des o vizitează inspirația, dar dacă starea asta e un har, mai e cazul să cauți rețete spre a o induce? Și totuși, în numele breslei, preocuparea poetei pentru dorita stare se concentrează interogativ: „...întrebarea capitală care se pune este următoarea: cum să facem să avem acces mai des, mai controlat, și nu doar prin accident, la acele stări intense, la disprețuita <<inspirație>> la acele niveluri altele ale noastre, pentru care poezia a fost întotdeauna un martor (sic !) privilegiat”. Nu știm cui aparține disprețul, dar știm că inspirația e a poetului născut și nu făcut. Acesta din urmă nefiind decît un meșteșugar, un *artifex*.

Am în față trei plachete de versuri ale puțin cunoscutului și nu lipsitului de inspirație poet, Sorin Cerin, ordonate într-o logică *descrescendo*, ușor de

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

înțeles, *Nonsensul existenței*, *Marile tăceri*, *Moartea*, toate apărute în 2015, la Editura Paco, din București. După ideile titulare, îndată te frapează și vocabularul poetic al primei poezii ce te întâmpină cu sintagma „Iluzia Vieții”, ortografiată cu majuscule. Este, în fond, o expresie moștenită din vocabularul consacrat al existențialiştilor, deajuns ca să bănuiești ce marcă vor avea poeziile. Înaintezi cu lectura fiind curios să vezi cât se menține poetul pe aceeași coardă de fond, și cât de adânc, cât de grav trăiește întru această idee deloc nouă. Și nu e nouă pentru că rădăcinile existențialismului, modern reformulat, își trag seva din scepticismul biblicului, melancolicului Ecclésiast, descurajat, în conștiința tragică a finitudinii ca destin. Este regele biblic un existențialist *avant la lettre*. El descoperă că „vreme e a te naște și vreme e să mori”, în rest, „totul e vîinare de vînt”. Ce se mai poate spune nou în vremea noastră, chiar în formulă personală, cînd existențialismul a fost intens susținut filosofic în secolele al XIX-lea și al XX-lea, de la Kirkegaard și pînă la Sartre, cu nuanțe specifice. O poezie în termenii existențialismului statuat mai poate interesa ființa zilelor noastre, sclava imaginii vizuale și a internatului, doar prin adaptări ori actualizate adaosuri complementare ideii centrale și nu în cele din urmă, prin puterea întoarcerii asupra sinelui. Este cam ceea ce încearcă să realizeze poetul Sorin Cerin, lăsîndu-ne, dintru început, impresia că trăiește miracolul creator, inspirația. Voind să orienteze cititorul spre a căuta un anumit gen de poezie cultivată în aceste plachete (cu una și aceeași copertă), autorul le subintitulează, *ne varietur*, „Poezii de meditație”, cum și sînt la nivelul ideilor. Dar, cât de adîncă și cât de personală e meditația, n-o poți spune decît la sfîrșitul lecturii, cînd sintetizezi ce anume aspecte ale ontologiei și din ce perspectivă intelectual-afectivă le dezvoltă poetul.

În mod cert, vocabularul poeziei existențialiste universale, ușor de recunoscut, este acum redistribuit într-o altă topică, ceea ce conduce la combinații surprinzător de

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

noi, unele îndrăznețe, ori teribil de dure, cum sînt cele ce vizează biserica. Citind numai unul dintre cele trei volume e ca și cum le-ai citit pe toate, se cîntă pe aceeași coardă, cu minime înnoiri de la o poezie la alta. Poetul se încheie într-o sferă conceptuală unitară, de aici retorica specifică. Oriunde ai deschide unul dintre volume, te afli în centrul universului poetic, aceleași idei, aceleași atitudine de scepticism revoltat. La nivelul limbajului, același vocabular, bine acordat cu sfera conceptuală, e recombinaat în noi și noi sintagme, cu actualizări ce țin de mediul de astăzi și chiar imediat al ființei aruncată în lume să ispășească „Păcatul Originar”. Se știe, pentru că spuneau înțelepții, „fiul Evei nu trăiește într-o lume lipsită de vaiete”. Ambiția de a-și construi o meditație personală, imposibil de realizat la nivelul vocabularului poetic deja obosit, e compensată de arta combinației cuvintelor, fără să poată evita frecvența redundantă a unor sintagme. Cea mai frecventă, uneori plasată voit și de două ori în aceeași poezie, este „Iluzia Vieții”. Alte zeci de cuvinte cheie, complementare, frapează prin utilizare ostentativă, spre a sublinia ideea de „Nonsens al Existenței”. Sînt preferate serii de cuvinte scrise cu majusculă: „Clipă”, „Nemurire”, „Iluzie”, „Absurd”, „Tăcere”, „Moarte”, „Eternitate”, „Adevăr Absolut”, „Vis”, „Liber Arbitru”, „Păcatul Originar”, „Iubirea”, „Singurătatea”, „Înstrăinarea”, „Dumnezeu” și multe altele. Sintagma care aduce aici și acum trăirea problematizată a existenței este „Societatea de Consum”. Se degajă din poezie o frenezie a dublării cuvîntului ce susține ideea. Adesea, această energie debordantă a reșezării cuvintelor acoperă ceea ce cauți în poeziile compuse pe una și aceeași temă, adică trăirea intens afectivă a sentimentului „iluziei vieții”, înăuntru, nu în afară. Aici să mai amintim de maniera de a distinge cuvintele expresive ortografiate cu majusculă. Ploaia de majuscule tinde să inunde cîteva semnificații de bază ale poeziilor. Și mai e o particularitate, punctuația. După

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

fiecare vers, încheiat sau nu ca înțeles, gramatical sau nu, e pusă virgula; punctul e pus de preferință numai după ultimul vers. Altfel decât Eclesiastul biblic, poetul nostru, mai mult revoltat decât melancolic, ierarhizează deșertăciunile destul de puțin ordonate ca să poți urmări idei clare. Semnificațiile se aglomerează în una și aceeași poezie, cum e *Ierarhia Deșertăciunii*. Dar nu e singura. De vină poate fi realitatea contemporană care provoacă pe multiple planuri sensibilitatea poetului. Cuvântul „deșertăciune” e angajat într-o combinație gravă, tăioasă, pusă să însoțească chiar fenomenul nașterii lumii, pentru a sugera, finalmente, prin alăturări culinare foarte originale, voită vulgarizatoare, dezgustul, „greața”, í la Sartre, lăsate în urmă de conștiința absurdului existenței. Am trimis la poezia *Industrie a Cărnii Existențiale*: „Plugul Deșertăciunii sapă adânc,/ în țărîna Existenței,/ vrînd să însămînteze genele Iluziei Vieții,/ pentru a naște Lumea,/ după o gestație prelungă,/ în pîntecul fără limite al Minciunii,/ care se sprijină pe Adevăr pentru a exista,/ ...corbii negri ai gîndurilor,/ dezvoltînd,/ O adevărată Industrie a Cărnii Existențiale,/ începînd,/ de la fripturi de vise pe grătarul Absurdului,/ pînă la,/ mezeluri de cea mai bună calitate a Deznădejdiei.” Ceea ce găsești în această poezie: paradox, nonsens, nihilism, dezabuzare, visuri făcute scrum, toate acestea și altele se vor multiplica, recombina caleidoscopic, în toată creația cuprinsă în aceste trei plachete.

Dacă noțiunile și conceptele sintetic cuprinse în cuvinte își păstrează constant înțelesul, soarta „cuvîntului” nu e aceeași, pare să meargă spre epuizare, ca și forța de înnoire a poeziei. Au și cuvintele soarta lor, în afară de poezie, cum zice poetul. La început, paradoxal, „Toamna sentimentală” e părăsită „de recoltele înflăcărâte de cuvinte”, frenetic adunate de temperamentul aprins al poetului îndrăgostit numai de anumite cuvinte, cele din semantica existențialistă. Alteori, „Stoluri de Cuvinte,/

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

brăzdează cerul Amintirilor”. În registru schimbat, cuvîntul e chinuit ca instrument al presei, violentă, pe drept incriminată de poet: „Cuvinte lacustre,/ plîng în ghivece de Martiri,/ puse la ferestrele bordelurilor de Ziare,...”. Este deplînsă soarta cuvintelor angajate insolit, grotesc: „La măcelăria Cuvintelor,/ în colțul străzii Destinului,/ se vînd ciolane de fraze stricate,/ pulpe de înțelesuri pentru prăjit,...”. Și cu acest fragment am ilustrat originalitatea combinațiilor verbale resentimentare, ce defulează o atitudine poetică provocată de revolta împotriva nonsensului existenței. În cele din urmă e metaforizată „iarna Cuvintelor,/ care ningeau peste Zilele noastre,...” și e deplînsă soarta lor, căderea: „în Noroiul unor Cuvinte,/ obscene și pline de invective”, și, finalmente, sucombarea lor: „Cimitire de cuvinte se înșiră în sufletele,/ ce vor și speră la Înviere,...”. Aici cuvintele s-au întors la poezie.

Însă, cuvîntul e numai instrumentul ce nu e numai al poetului, doar a lui e problema de fond a existenței iluzorii, resimțită ca atare în termenii existențialismului de la începutul secolului 21. Acesta e miezul, laitmotivul zecilor de poezii semnate de Sorin Cerin, distribuite studiat, presupun simbolic numerologic, în fiecare plachetă cîte 77, nici una în plus sau în minus. Din sămînța acestei idei generos semănate, se ridică pentru poetul obosit de atîta frămîntată gîndire: „Ierburi de întrebări ce unduiesc alene peste pleoapele/ Asfințitului,/ ce abia se mai pot ține întredeschise,/ în zarea unor Răspunsuri,/ ce par a fi migrat către depărtările reci ale Uitării.” Nota meditativă a acestor versuri nu e cu totul descurajantă. Poetul nu e nici depresiv, nici anxios, pentru că are un temperament tonic. El o ia mereu de la început, cu declarații de neînvinsă voință de a înțelege, fără să accepte, ca astfel să se poată întoarce spre cunoașterea de sine. În imagini poetice rare se conturează un fel de rezumat al discursului poetic, concentrat în poezia *Ierarhia Deșertăciunii*, încheiată, în termenii contemporaneității absurdului. E un mod de a reînnoi ceea

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

ce s-a mai spus, că „mîncăm absurd pe pîine”. Pluralul indică în poet un exponent în numele omului, în general, „granitul” semnificînd taina de nepătruns de care se lovește „trestia gînditoare”: „Cățărați pe Stîncile Vieții,/ vrem să înțelegem granitul ca și cum ar fi,/ o trestie conștientă de Sine. || Demolăm pilonii Naturii Iluziei Vieții,/ încercînd să punem în locul lor,/ Un Vis cu mult mai străin de noi înșine. || Ruinăm slăbiciunea,/ ... devenind propriile noastre epave,/ ce rătăcesc spre nicăieri. || ... Să fie ochii Societății de Consum făcuți doar pentru a/ privi Ierarhia Deșertăciunilor? Iubirea, care ar merita un comentariu al nuanțelor la care trimit imaginile poetice, este, în *Vis și realitate*, o: „icoană prinsă de pereții reci și insensibili,/ ai unei catedrale a desfrîului, cum este Societatea de Consum,/care ne consumă viețile,/ pentru un Sens ce nu-l vom afla niciodată.” Dincolo de jocul cuvintelor se remarcă substantivul grav ce anulează cu totul sacralitatea catedralei. E un transfer de semnificații fabricat de revolta permanent revărsată asupra tipului de societate în care trăim. Viața noastră, se lamentează poetul în *Feline Existențiale*: „, se vinde scump la teigheaua Destinului,/ pentru a da gust Desfrîului,/ abonat cu cartelă de plăceri în regulă,/ la Societatea de Consum.”/... „Promisiuni Deșarte,/ și-au pierdut cheile Împlinirii,/ iar acum fac Morala cartelului de Legi,/ alături de prostituatele politiciene ale momentului”. Limbajul violent, ca săgeți poetice aruncate și contra degradării teribile a politicului, defulează o revoltă de tip nihilist, ridicată la rang de principiu. Ținta absolut actuală este încă și mai evidentă atunci cînd, în poezia *Jocul de-a Viața cu Moartea*, este incriminată, cam în aceiași termeni, „grădina Societății de Consum Foamete,/ drept mari atleți ai tăierilor de venituri./ Cîntarele false și isterice ale Politicii,/ ne drămuiesc cu parcimonie fiecare Clipă...”.

Schimbînd subiectul, vocabula „clipă”, în raport cu „eternitatea”, actualizează o notă din arsenalul de cuvinte

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

specifice din limbajul marelui gînditor existențialist care a fost misticul Kierkegaard. După cum atitudinea clar atee, cînd e vorba de Dumnezeu și biserică în poeziile lui Cerin, actualizează durități de limbaj, cu particularități ale existențialismului sartrean, în timp ce *Matematica existenței* și multe alte poezii ne readuc în memoria culturală imaginea acelei „monde cassé ” percepută critic de francezul Gabriel Marcel.

Poate cea mai densă în concepte complementare „existenței”, dintre poeziile celei dintîi plachete, este *Desfrîu*. Sînt încercări de a da definiții, de a pune în relație lucrurile prin inversiune cu sens, din nou foarte grav acuzatoare, cum e cea cu adresă la „mănăstire”. Sigur, nefericirea ființei care scrie o asemenea poezie, vine nu numai din conștiința căderii omului în lume sub blestem divin, dar și din ceea ce ar fi o consecință, respingerea, pînă la blasfemie a nevoii de Dumnezeu. Interogația, din poezia *Desfrîu*, care pare că lasă cititorului libertatea de a da particulare răspunsuri, e un tertip al poetului conștient de ceea ce afirmă la modul mascat: „Existența este o nălucă prinsă între două vise, Spațiul și/ Timpul./ Pacea va fi mereu datoare Războiului cu propriile ei/ arme, Deșertăciunea Democrației și Dictatura./ Care desfrîu nu-și are mănăstirea sa și care crimă,/ democrația ei? ” Poezia continuă cu o nouă definiție a „Existenței” ca „joc de noroc”, însoțită de „Speranță”, niciodată lăsată în voia „liberului arbitru”, care i-ar da omului libertatea de a schimba ceva. Rămîne numai libertatea ființei de a judeca propria existență, etern îngrădită să poată depăși absurdul. Natura demonstrativă a poetului îl condamnă, extroversiv, la excесе, încît risipește prea generos ce a adunat cu greu din biblioteca propriei vieți și a cărților. Paradoxal, același temperament e sursa puterii de a trăi autentic sentimentul de alienare, de înstrăinare și accentuată singurătate, pînă la a-și simți sufletul ca o „casă în ruină”, din care, plecată, ființa căzută în „neant”, mai are șansa de a fi sortită

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

„Eternității”. Rămân multe alte comentarii de făcut la câteva cuvinte preferate ale poetului, înscrise cu majusculă. Dar, despre „Iubire”, „Dumnezeu”, „Biserică”, „Absurd”, „Clipă și Eternitate”, „Tăcere” și „Moarte”, poate, altădată. Ar merita, pentru că acestui poet nu-i lipsește inspirația rîvnită de alții, cum scria poeta Magda Cârneci, dar el trebuie să se ferească de pericolul de a rămîne un *artifex*, și, încă, să nu calce prea apăsător pe urmele din Bacovia ori Emil Botta, spre a nu le desfigura prin exces.

- **Ana Blandiana:** "Poezia de meditație pe care o scrie Sorin Cerin nu este o versificare de adevăruri filozofice, ci o impletire de revelații despre aceste adevăruri. Iar raportul dintre intensitatea acestor revelații și învelișul din care sunt construite adevărurile este chiar piatra filozofică a acestei poezii. De altfel, secretul de a putea fixa fulgerul revelației este o problemă la fel de subtilă ca și aceea a păstrării energiei solare din zilele calde în cele reci."
- **Prof.univ.dr Theodor Codreanu,** „Sorin Cerin este un gânditor aforistic paradoxist, de o mare mobilitate a minții, mânuind cu măiestrie antitezele, îmbinându-le oximoronic sau alternându-le chiasmatic în probleme cu mize majore din viața noastră spirituală și socială. Poezia din *Liberul arbitru* este o prelungire a manierei sale de meditație, impregnând-o și cu o doză potrivită de kynism (în sensul dat cuvântului de Peter Sloterdijk), reușind, totodată, performanța de a rămîne pe teritoriul lirismului autentic chiar și atunci când vituperează „Corbii vulgari necrofili și necrofagi ai Viselor”.
- **Prof.univ.dr Ioan Holban,** „Despre expresivitatea și bogăția înțelesurilor transmise Celuilalt prin tăcere a scris pagini antologice Lucian Blaga. Poetul de azi scrie, în *Marile Tăceri*, o poezie a sentimentului religios, nu de amvon, însă, ci în gând cu Dumnezeu, în meditație și în fulgerarea gândului spre clipa Creației.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

Poezia lui Sorin Cerin este a unui alt Cain rătăcind în pustie, păstrînd, încă, frânturi din bucuria edenică pentru a ieși din ”menghina” lumii unde omului căzut i se surpă orizontul sufletului în ploi de foc și urme de plumb”.

- **Prof.univ.dr.Maria Ana Tupan** "Meditațiile lirice ale lui Sorin Cerin au ceva din amestecul paradoxal de disperare și energie a revoltei din eseurile filosofice ale lui Emil Cioran. Sesizarea tragismului și grotescului existenței nu conduce la paralizie psihică, ci la nihilism exorcizant și blasfemitor. Sfada cu “adulterinul Dumnezeu” – apelativ șocant dar foarte expresiv pentru ideea de păcat originar al lui ... Dumnezeu care trebuie să fi zămislit lumea rea prin adulter cu Satana – capătă accente sarcastice în vignetele unei Biblîi desacralizate, cu un Creator care meșteștește firmamentul la o masă de fierar și un Diavol în care s-au contopit toți frondiștii hippy-rap-punk-porto-ricani:

[...] stelele alcoolice, ale unui Univers, lacom, meschin și cinic, băute de Dumnezeu la masa Creației,

pe cerurile înlăcrimate ale Fericirii, mîzgălite cu graffiti de Diavol,

Dacă poetul și-a propus în poemul La un grătar un exercițiu urmuzian, reușita e perfectă. Nu numai ingenioase salturi mortale pentru logica identității de pe un nivel ontologic în altul admirăm aici, ci și tropismul de o barocă inventivitate al unui Eucharist pe dos, căci într-un univers al vieții spre moarte, cel care se frînge e spiritul, cuvîntul, pentru a revela un ... trup deleuzian, animalic, descris ca minuțioasa hartă anatomică a unui student medicinist. Poetul ne surprinde prin noutatea și revelația definiției aforistice, căci, după primul moment de surpriză, acceptăm peisajul moralizat al timpului, cu un trecut mort, un viitor viu și un prezent iluzoriu, contrar sentimentului comun că viața trăită

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

e eul nostru cert, că doar prezentul există cu adevărat și că viitorul e pură ipoteză. Cerin redefinește ființa umană ca aflându-și autenticitatea în multiplicarea mentală a realității terne și ca proiect existențialist".

- **Prof.univ.dr. Mircea Muthu** "Disperarea de a găsi un Sens existenței contemporane aluvionează testimoniul poetic al lui Sorin Cerin în care amurgul limbajului, asociat cu „clepsidra spartă” a timpului,este resimțit – cu acuitate tragică – de „cuvintele noastre torturate”.

"Meditația, întoarsă spre sine însăși de „oglinzile întrebării”sau de către „ochii” fabuloși ai Oceanului nesfârșit, se automacerează la aceeași temperatură febrilă, de arc voltaic, enunțată – in nuce –de sintagma „ploilor de foc”.

- **Prof.univ.dr. Cornel Ungureanu** " Sorin Cerin propune un discurs poetic despre felul de a trece "dincolo", o reflecție și o îngândurare care are nevoie mereu de majuscule. Cu majuscule, cuvintele pot să suporte accentele apăsate ale autorului care pășește. cu atâta energie, pe cărările frumos traversate de cei înzestrați cu harul preoției. Sorin Cerin ritualizează timpurile deconstrucției poetice, dacă e să înțelegem cum se cuvine desfășurarea versurilor sub steagul titlului."
- **Prof.univ.dr. Ion Vlad** "Sorin Cerin si-a definit poemele din volumul "Marile Taceri""poezii de meditatie" Fara indoiala,reflexivitatea e dominanta creatiei sale, prezidate de interogatii,revolta,nelinisti si o dramatica cercetare a TACERII,topos al indoielilor,al cutezantei si al aventurii spiritului in permananta cautare a adevarului;poezia sa urmeaza unei axiologii de un intens dramatism.E lirica luciditatii,a meditatiei si a lirismului autentic".

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

- **Lect. univ.dr. Laura Lazăr Zăvăleanu:**
"Intelectual format la școala bucureșteană, dar simțind nevoia să se revendice, admirativ, de la modelul critic al școlii clujene, unde își identifică modelele exemplare în profesorii Ion Vlad și Mircea Muthu, Sorin Cerin își construiește și poezia intertextual, pentru că poetul Marilor Tăceri își declară peste tot măestrîi, identificați aici, intrinsec, cu Blaga (prin reflecție filozofică și structură prozodică uneori voit calchiată după Poemele luminii) și Arghezi.Însuși titlul volumului, Marile Tăceri, impune imperativul unui dialog implicit cu poezia lui Arghezi purtând același titlu.Căutărilor febrile din Psalmii arghezieni ale unui Dumnezeu chemat să se arate, le răspund aici interpelările fără odihnă ale unui apostat credincios, care se sfâșie, în pustia gândului și a imaginii frânt ogindite de lumea declarată, între dragoste denunțatorie și revoltă tandră, între blestem incantatoriu și rugă deghizată, de veșnic îndrăgostit, fără putință de a-și declina, în realitate, fervoarea, deși cuvântul experimentează, estet, întregul lexic blasfemiant și apocaliptic.O duplicitate izbăvitoare, în fapt, care - strigându-și drama înstrăinării și a introspecției ratate, ca și neputința întâlnirii cu celălalt sau spaima suprapunerii cu el, într-o lume al cărei sens este rătăcit în „tenebrele lagărelor de idei”, la interferența unui timp și unui spațiu ajunse “la capăt de hotar ” -,naște, in litania `a rebours, semnele creației mântuite, în plin festin cinic, “pe masa olarului iubirii"
- **Conf. univ. dr.Călin Teuțișan** "Poezia lui Sorin Cerin declamă o fatală nostalgie a Sensului. Gândirea poetică încearcă recuperarea lui, din fragmente disperate, readuse la un loc prin travaliul liric, închipuind o posibilă hartă reconstituită, fie și fragmentar, a lumii, dar mai ales a ființei. Metaforismul neovizionarist este cadrul de referință al acestor poeme,

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

traversate, când și când, de parabole ale realului, "citit" în cheie simbolică, dar și ironică. Cinismul lipsește cu desăvârșire din versurile lui Sorin Cerin. Aceasta înseamnă că personajul liric ce cuvântă în paginile de față, mai exact conștiința lirică, pune o presiune etică asupra realității, forțând-o astfel să-și asume propriile adevăruri uitate."

- **Prof.univ.dr.Cornel Moraru**"Profet al neantului existențial, poetul face parte din categoria moraliștilor, rezumând într-o manieră fulguranță precepte aforistice și proiecții aspre dintr-o viziune extatică de sfârșit de lume. Meditațiile sale dezvoltă o retorică furibundă pe tema "nonSensului Existenței", deși exprimă mai mult îndoieli decât certitudini și întrebări decât răspunsuri. Intensitatea implicării în acest demers liric atinge, pe rând, cote extreme: de la jubilație la sarcasm și de la indignare, din nou, la extaz..."
- **Prof.univ.dr. Ovidiu Moceanu**"Prin cimiterile viselor, volumul semnat de Sorin Cerin, poezia marilor întrebări existențiale își caută un nou statut, construind, în texte care comunică subteran, un chip al omului interogativ. "Catedrala existenței" are capcanele ei, "Adevărul absolut" pare de neatins, "Crinii albi ai adevărului" pot ucide, "dacă nu-și aerisești cămara minții", eul poetic descoperă mai degrabă un "Dumnezeu prea amar"... Toate acestea sunt expresii ale unei stări de mare tensiune interioară, în care luciditatea săgetează revelația și limitează trăirea deplină a sensului existenței".
- **Prof.univ.dr. Dumitru Chioaru**"Discurs profetic, filosofic sau poetic? - e greu de determinat în care se încadrează textele lui Sorin Cerin. Autorul le înglobează toate trei într-o formulă personală, aparent desuetă estetic, rostind însă cu suflu de poeta vates ultimele cuvinte dinaintea Apocalipsei. O apocalipsă în

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

care lumea desacralizată și dominată de false valori sfințește pentru a putea regenera prin Cuvânt".

- **Prof.univ.dr. Ștefan Borbély** "Spirit profund și sincer religios, Sorin Cerin caută disperat după diamantul ascuns în negurile molozului, ale cenușii. Un întreg arsenal al modernității negative - câni ale pustiului, apa uitării, abatoare, sărbătoarea continuă a suferinței, maimuța de lemn putrezit etc., etc. - e chemat să denunțe, în versurile sale, "armele letale ale societății de consum" și "ospiciul" alienării prin mercantilizare a existenței noastre de fiecare zi. Tonul e apodictic, pasional, profetic, nu admite nuanțe sau replici. "Noii pași ai credinței" sunt enunțați peremptoriu ca speranță a mântuirii colective, "lumina divină" se întrezărește, izbăvitor, la capătul încă îndepărtat al supliciului, însă, pe moment, poetul pare să fie preocupat exclusiv de retorica eschatologică, întrezărind decădere, demisie morală sau ruine cam peste tot pe unde-l poată pașii sau privirile"
- **Gheorghe Andrei Neagu** "Definitiv pentru acest autor pare să fie pe drept cuvânt, îndoiala, drept piatră de temelie a poemelor sale (Greșeala pag.73) Îl felicit pe autor pentru cutezanțele sale stilistice din "Din ochii luminii divine pag.81 precum și din celelalte păcate cuibărite în sânul lui creator. Cred că literatura română are în Sorin Cerin un scriitor al mileniului 3 care trebuie abordat cu mai multă insistență de critica de specialitate"
- **Marian Odangiu** "Lirica lui Sorin Cerin este una a întrebărilor esențiale: relația Ființei cu Divinitatea într-o lume din ce în ce mai distorsionată valoric (și distorsionantă în același timp !), dispariția unor repere fundamentale - atrăgând după sine interogații coplesitoare și infinite neliniști -, absența tot mai tulburătoare a unor Adevăruri care să deschidă calea spre Mântuire, îndoilele profund demotivante asupra

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

Sensului Vieții, absurd înălțat la rang de rațiune existențială alimentează spaima și angoasele poetului. Versurile sale dezvoltă astfel o veritabilă retorică a disperării, în care, aidoma unei insecte halucinate de Lumină, autorul lansează întrebări fără răspuns, caută confirmări acolo unde acestea au intrat de mult în disoluție, navighează îndurerat dar lucid printre imagini și metafore de înaltă și convingătoare pregnanță, construiește scenarii apocaliptice despre Viață, Iubire și Moarte...”

- **Eugen Evu:** "...cărțile par a fi obiecte de cultură-proprrie testamentară ale unui ceremonial, ...al neo-cunoașterii, platonice-socratice sub semnul "Guvernământului General al Genezei" bunăoară. Ceea ce merită considerat este și imperativul transparent al autorului de a comunica în limba natală, românească. Singurătatea atribuită Sacrului este totuși a ființei umane în ipostaza ei reductivă, a condiției umane....Cum Vine scria, poetul vede idei ale sale, sau oglindire în 'odaia cu oglinzi' a bibliotecii universale. Un destin desigur personal, în mare parte asumat, nota bene.În volumul Politice, la extrema lui H.R. Patapievici poetul este bine-știutor al problemei eliadești, al "căderii umanului în zoon politikon"...Între raționalism și iraționalism, Sorin Cerin navighează pe Oceanul Interconnection."

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

CUPRINS

- 1. Existență și Deșertăciune**
- 2. Delincvență existențială**
- 3. Inima Viselor**
- 4. Absurd existențial**
- 5. Ningând în Urmele adânci**
- 6. Biblioteca Lacrimii unei Fericiri**
- 7. Nu ne-a înțeles**
- 8. Într-o Sticlă de băutură**
- 9. Îngeri ai Așteptărilor**
- 10. Amantele Gândurilor**
- 11. Vărsătorul de Iubiri**
- 12. La porțile Destinelor**
- 13. Zodiile felinarelor Stinse**
- 14. Clopotele Trecerii**
- 15. Pescuiește la copcă**
- 16. Ultimul act**
- 17. Viața fără Sfârșit de Apoi**
- 18. Plasele de fluturi ale Viselor**
- 19. Face bine la Sănătate**
- 20. Cel mai luminos Înger**
- 21. Cât mai eficiente în clădirea gardurilor**
- 22. Pălmile Ochilor**
- 23. Lumea Sărutului**
- 24. Înțeles pe deplin**
- 25. Să-și odihnească propria Moarte**
- 26. Ani și Ani Lumină**
- 27. Ca dat și ca luat**
- 28. Când Energia sa**
- 29. Fără Moarte și Singurătate**

**SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE
UNIVERSALĂ**

- 30. Frânghia Zilelor**
- 31. Cimitirele obligațiilor zilnice**
- 32. Dezastru genetic**
- 33. Ne definim ca Ființe**
- 34. În smârcurile unei Cunoașteri**
- 35. Cina cea de Taină a Morții**
- 36. Resturi de Cuvinte**
- 37. Cealaltă față a sa**
- 38. Știind prea bine**
- 39. Talgerele Devenirii și Ființării**
- 40. Îngerul Existenței**
- 41. Imperiul Depersonalizării Sufletești**
- 42. Fântâni existențiale secate**
- 43. De-a v-ați ascunselea**
- 44. Rafturi putrezite**
- 45. Ochii de Râu ai Vieții**
- 46. Pensiuine de Clipe**
- 47. Biserici de Droguri**
- 48. Unde se adăpostesc Mântuitorii**
- 49. Edificiul somptuos al Absurdului**
- 50. Antidotul Morții**
- 51. Marea Contemplare Universală**
- 52. Au aprins cu frunțile Cunoașterii**
- 53. A fost al Nimănui**
- 54. Timp decăzut**
- 55. Sonata Lumii sonate**
- 56. În Ochii lacului**
- 57. Care strălucește pe degetul unui Destin**
- 58. Înfloreau Zâmbetele**
- 59. Clepsidra Neantului**
- 60. Mamă a propriei sale Morți**
- 61. Rulote descărnate**
- 62. Atât de departe de noi**
- 63. Noile Biserici**
- 64. A germina**
- 65. Un nou Cuvânt Primordial**

**SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE
UNIVERSALĂ**

- 66. Profeti Rechini**
- 67. L-a transformat**
- 68. Va deveni într-o zi**
- 69. Cerul senin al Străinului Subconștient**
- 70. Rulete decăzute**
- 71. Standarde tehnologice**
- 72. Potcoave pline de Pasiune**
- 73. Mi-a răspuns Fericirea**
- 74. Până acum**
- 75. Atât de multe Umbre**
- 76. Nu se mai zbat în Inimi**
- 77. Sfinții Închisorilor**

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

1) Existență și Deșertăciune

Realitatea,
este imagine a unei cărămizi,
pusă la temelia unui edificiu,
care nu există,
decât ca o umbră,
a unei imagini,
ce a existat,
cu mult înainte de a fi Lumea,
veșniciei Morții,
anunțată odată cu Nașterea,
unui Vis al Deșertăciunii abandonate,
prin găurile prăfuite ale Destinelor,
unde Existența,
a încercat să-și facă un Rost.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

2) Delincvență existențială

Zorii aleargă cu coșurile pline de Coșmaruri,
culese peste noapte,
pentru a fi cât mai proaspete,
la Piața de Vorbe Goale,
care se desfată cu câteva Adevăruri Relative,
în Bordelul Societății de Consum,
unde piticii veseli și zgârciți ai Economiilor,
anunță salturi uriașe,
în industria Sufletelor consumabile,
care se trec,
din ce în ce mai repede,
pe cartonul scenei,
unei Lumi,
a delincvenței existențiale.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

3) Inima Viselor

Secerile Gândurilor,
au început recolta de Toamnă,
a frunzelor veștejite din Inima Viselor,
care cad unul câte unul,
pe stânca rece și inertă,
a unei Uitări,
din care a fost sculptată,
undeva-cândva,
o Iubire,
care zace măcinată de Doruri,
în Clepsidra unei Amintiri a Trecutului,
ce încă se mai scurge în oceanul nesfârșit,
al unei Lacrimi.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

4) Absurd existențial

Apusul spală cu sângele Luminii,
pașii Întunericului,
ce va urma,
pe fruntea ridată a Timpului,
atât de bătrân și senil,
încât își pierde Clipele Eterne,
cu Destine cu tot,
pe drumurile prăfuite ale unor Stele,
care au murit mai demult decât el,
dar revin de fiecare dată,
în prezentul Morții pe care o trăim,
cu Viața lor Veșnică de Apoi,
încercând să ne scoată,
de Absurdul existențial,
al Iluziilor Vieții.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

5) Ningând în Urmele adânci

Focul Sacru al Stelelor,
pare că și-a pierdut Zodiile,
pentru care a fost menit,
să mistuiască Lumea cu Iubire,
arzând fiecare Eternitate a unei Clipe,
cu Trecerea,
pe care a dăruit-o Viselor,
care s-au întrupat,
ningând,
în Urmele adânci,
ale Simțămintelor atât de înghețate,
încât și azi mai patinează Uitățile,
pe Apa limpede,
a Vieții lor.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

6) Biblioteca Lacrimii unei Fericiri

N-am înțeles niciodată,
de ce-am fost întrupați,
ca și cărți de joc,
aruncate în scârbă pe masa Destinului,
care speră să mai câștige câteodată,
în fața Iubirii,
stingându-i respirația incandescentă,
chiar dacă ar mai face compromisuri Morții,
trișând cu nerușinare Viața,
de fiecare dată când se cere,
ultima carte citită,
din Biblioteca Lacrimii unei Fericiri,
pe care,
s-a așezat dinainte de Timp,
praful stelar,
al Deșertăciunii.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

7) Nu ne-a înțeles

Furtunile Sufletelor,
stârnesc ploile amare ale Trecutului,
ce mătură cu vijeliile Gândurilor,
întreg maidanul de Cuvinte grele și obosite,
care cad în rafale,
peste lespezile de piatră dură,
a Cimitirelor din noi,
pe care nu le mai vizitează nici o Clipă,
care să mai creadă,
și în candela aprinsă a unei Fericiri,
care nu mai pâlpâie,
prin Întunericul săpat de Soartă,
care ne hrănește minele adânci de aur,
unde se ascunde,
orb și chinuit,
Străinul Subconștientului,
unicul care mai poate ține legătura,
cu Marea Contemplare a Universului,
unei Lumi,
pe care nu o vom cunoaște cu adevărat niciodată,
datorită ochelarilor de cal,
care ne sunt puși de iluziile Vieții,
pentru a nu ne arde ochii Adevărilor Relative,
la soarele vrăjmaș și pătimaș al unui Destin,
care nu ne-a înțeles,
niciodată.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

8) Într-o Sticlă de băutură

Fulare de Patimi,
legate de gardurile ce-abia se mai țin,
pe picioarele Întrebărilor,
se pierd în neantul dintre drog,
și neputința de a mai arunca,
Zarurile ciobite,
ale unei Vieți,
îndopată într-o Sticlă de băutură,
pentru a fi aruncată pe oceanul Fericirii,
dar și-a pierdut Dopul,
iar Apa Morții,
a inundat-o cu tot cu Destinul pe care scria,
că cine o va găsi plutind vreodată,
să știe că această Viață,
a Iubit cu adevărat,
undeva-cândva,
pierzându-și identitatea,
în Eternitatea unei Clipe,
unde trăiești și azi,
Viața de Apoi,
a unei Lumânări,
de pioasă aducere aminte,
care nu se topește,
niciodată.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

9) Îngeri ai Așteptărilor

Paradisul Fericirii,
a devenit delăsător,
cu propriii săi Îngeri ai Așteptărilor,
decăzuți din Drepturile Iubirii,
fiindcă n-au înțeles,
câtă nevoie au Sentimentele de Moarte,
pentru a trăi confortabil,
prin Cimitirele pierdute,
din Fântânile Inimilor,
secate din noi.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

10) Amantele Gândurilor

Din ochii vârtejurilor de fluvii,
ale unor Zâmbete încarcerate,
în smârcurile Iluziilor Vieții,
se nasc Amantele Gândurilor,
care vor crea Iubirea strică,
de mâinile jucăușe ale Absurdului,
pentru a fi răstiginită prin Bordelurile de legi și Morale,
din Societățile de Consum,
ale Cimitirelor din Cuvinte,
legate la ochi de Moarte,
cu prosoapele Înțelepciunii,
din care în fiecare Dimineață,
Timpul scurge sudoarea Vieții,
scursă de pe frunțile unor Stele Căzătoare,
ca și-au uitat definitiv Zodiile,
la Masa de Joc a Creației.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

11) Vărsătorul de Iubiri

Roțile Zilelor își trișează propriile drumuri,
care vor să se piardă de Orizonturile,
care le vor apune în curând,
Bucuriile de a Trăi,
biciuite de arșița unor Sentimente,
ale căror Vise,
s-au împlinit,
în ulcioarele pline,
ale Vărsătorului de Iubiri,
care sunt dezgolate,
de orice personalitate,
pe țărâna întrupată a unor Păcate Originare,
care au mușcat mereu din carnea fragedă a Clipelor,
unei Existențe,
răstignită pe cuiele care străpung mereu,
crucile Sufletelor noastre.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

12) La porțile Destinelor

Respirație de Plumb,
a Norilor,
te rog lasă-ți greutatea,
peste gratiile din Inimile Zilelor,
ale căror ziduri să le spargi,
în mii de Stele,
a căror Felinare,
să aprindă Pașii nehotărâți ai Privirilor,
care se întâlnesc,
sub Cerul nins de Pasiuni,
al unei Iubiri,
pe care adevăratul Dumnezeu,
ar fi lăsat-o să zburde,
peste Nesfârșirile Paradisului,
care acum are zăbrelele trase,
de porțile Destinelor,
prin venele căroră curge,
Moartea.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

13) Zodiile felinarelor Stinse

Existența a tresărit,
într-o strună de Gând,
când a creat Universul,
pe care l-a acordat,
celorlalte strune,
ale altor planuri astrale,
care cântau deja,
Oda Măreției Marii Contemplări,
din care s-a zămislit,
Conștientizarea că existăm,
întrupăți,
în țărâna prafului stelar,
pentru care au luptat atât de multe Stele ale Speranțelor,
ale unui Dumnezeu,
care și-a cărat pe spatele gârbovit de Dorul Facerii,
Zodiile Felinelelor Stinse,
ale unor Cuvinte Primordiale,
pe care nu le mai călăuzea Nimeni,
până când a privit Moartea Căzătoare,
ca fiind o mare Compensație,
prin care să se nască,
Lumea.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

14) Clopotele Trecerii

Dreptatea a căzut,
în groapa cu lei a Fericirii,
unde mai este devorată și azi,
de atât de multe Întrebări,
încât Justiția Divină a Perfecțiunii,
nu va mai reuși niciodată,
să o dezlege la ochii orbiți de Regrete,
că nu a fost atentă atunci când trebuia,
să măsoare distanța dintre două Inimi,
care atunci când bat a Iubire,
Clopotele Trecerii,
nu mai au ce căuta,
pe Cerul lor,
care se va ascunde împreună cu ele,
în Eternitatea,
pe care doar Viața de Apoi,
poate să le-o ofere,
prin Moarte.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

15) Pescuiește la copcă

Existența,
a căutat prin coșurile de gunoi ale Timpului,
Istoriile risipite la mesele îmbelșugate ale cuvintelor,
care mai pot fi refolosite,
de Gândurile sărace,
ce nu sunt atât de pretențioase,
precum sunt Înțelepciunile,
care caută motive de ceartă,
Lumii,
de fiecare dată când sunt împinse,
de pe pojghița de gheață a Adevărului,
direct în Apa rece a Iluziilor Vieții,
unde Destinul încă mai pescuiește la copcă,
Zile cu Zâmbete reci,
pe care le curăță mai apoi,
de solzii Clipelor,
ce cad în zăpada proaspătă,
a Morții.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

16) Ultimul act

Flori de Lumină Divină,
izvorăsc,
din Ochii senini ai Cerului,
sufletului de Orizont grăbit să alerge,
care l-am întâlnit,
pe scena unde am prins,
ultimul act al Fericirii,
răzvrătită pe Timpul neiertător,
care a îmbătrânit-o,
înaintea Adevărului,
gata să-i ucidă Clipa,
care s-a speriat și a fugit,
pierzându-și Virginitatea Eternității,
printre aplauzele inconștiente,
ale unei Iubiri.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

17) Viața fără Sfârșit de Apoi

Petalele Viselor,
împiedică Noaptea,
să-și amintească ultimul vers,
din strofa Deșertăciunii,
care ne-ar fi deschis porțile ferecate ale Destinelor,
prelinse,
prin Sângele Răsăriturilor,
Eternității,
care ne-a nins cu Speranțele Valurilor ei,
Memoria Prafului de Stele,
în care ne-am întrupat Infinitul,
dându-i Morții,
un Sens,
pentru a ne regăsi,
în Viața fără Sfârșit de Apoi,
a unei Lumi,
pe care o vom crea,
de la începuturile,
întregului Timp și Univers.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

18) Plasele de fluturi ale Viselor

Îți mai amintești,
când prindeam Stele Căzătoare?,
cu plasele de fluturi ale Viselor,
pentru a le pune în piepturile unor Întrebări?,
care să-și făurească singure Răspunsurile,
ce ne luminau Zilele Săruturilor,
în timp ce frigeam carnea unor Cuvinte,
pe care o mestecam fără să ne dăm seama,
cât de apropiați deveneam,
cu fiecare Eternitate de Clipă,
care ne apropia de Iubire,
răsfățându-ne Moartea,
cu vitrinele luminoase,
ale Sufletelor,
în care ne pierdeam,
încându-ne Timpul,
pentru totdeauna.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

19) Face bine la Sănătate

Vremurile sălbatice ale Timpului,
au evadat,
din cuștile păzite de Istoriile Anilor grei și gârboviți,
de atâtea Păcate Originare,
iar acum sfâșie Destinele,
înghițindu-le Gusturile amare,
până la ultima lor Deșertăciune,
a Existenței,
care le-a personalizat atât de respingătoare,
tocmai pentru a nu fi înghițite,
de Dumnezeu Patimilor,
când mai bea câte un pahar,
de Cuvânt Primordial în plus,
și fiind atât de beat,
de atâta Creație îngurgitată,
să nu se hrănească numai cu Destine,
să mai guste și câte o Clipă sau Adevăr Absolut,
întrucât alimentația cât mai variată,
îi face bine la Sănătate.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

20) Cel mai luminos Înger

Vitrinele Zâmbetelor false,
stau ascunse după storuri de Priviri,
trase peste obrajii Iluziilor Vieții,
care joacă la ruletă Soarta Lumii,
sperând să mai câștige cât mai multă Moarte,
pe străzile drogate,
unde Lacrimile spală în fiecare Noapte,
Sângele muribund al unei Clipe,
care și-a vândut întreaga Eternitate,
pentru o singură seringă,
de Fericire,
primind în schimb,
Desfrâul existențial,
din respirația unui Adevăr al Nimănui,
sub masca căreia se ascunde Infernul,
care și-a părăsit Paradisul,
supărat că nu este cel mai luminos Înger,
al Luminii Divine.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

21) Cât mai eficiente în clădirea gardurilor

Zidarii Conștiințelor,
nu mai prididesc să clădească,
noi Bordeluri de Cuvinte,
în presa care presează,
Mântuirea,
Legumelor Societății de Consum,
sfidătoare și potrivnice oricărui Progres,
care germinează lehamitea Lumii,
dorind,
să fie cât mai eficiente,
în clăditul gardurilor de sârmă ghimpată a Iubirii,
în care să nu se zgârie din greșeală,
cei neatenți la Soarta,
luminoasă a Deșertăciunii,
în care s-a întrupat Viitorul.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

22) Pălmile Ochilor

Pași rătăciți,
aruncați pe Ferestrele pleoapelor,
unor Nori,
ale căror ploi de Regrete,
se deschid Înțelesurilor,
de Vară zburdalnică,
ce răcoresc Inimile, Mântuitorilor,
ale căror coroane de Spini,
par a-și fi uitat Clipele,
în coșurile abundenței unei Fericiri,
care sare împunsă,
de pe scaunul unui Orizont al Împlinirii,
ce fuge de pălmile Ochilor,
în care ghicește Iubirea,
Viitorul Morții,
lăsând locul Uitării.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

23) Lumea Sărutului

Legitățile Pustiului,
au fost învățate pe de rost,
la școala Absurdului,
de către Destinele care ning peste Lume,
înzăpezind-o cu Întâmplări,
în care se împotmolesc adeseori,
roțile masive ale Timpului,
ce nu a învățat nici acum să moară,
înghețat de Adevărul,
unei Iubiri,
ascunse în Eternitatea Clipei,
care a născut întreaga Lume,
a Sărutului.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

24) Înțeles pe deplin

Oare de ce Lumea,
nu a observat,
mâna gârbovită și muribundă,
a Destinului,
cum îi cuprinde,
rochia somptuoasă și încărcată de Zile,
la balul Adevărului Absolut,
care strălucește,
întrecându-și Stelele propriei Zodii,
ce nu mai vor să se lase,
pradă Iluziilor Vieții,
care întregesc tabloul Existenței,
ce cuprinde aripile de Înger al Morții,
pe care să zboare Timpul,
furând Inima aprinsă a Lumii,
de Focul Sacru,
al Clipelor sale Eterne,
predestinate unui Destin,
pe care nimeni,
nu-l va putea înțelege pe deplin,
vreodată,
cum de a ajuns ,
gârbovit și muribund,
odată ce avea puterea să rămână,
etern?

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

25) Să-și odihnească propria Moarte

Existența,
pare a-și fi dat ultimii bani de Personalizări,
pe Stelele pline de grade alcoolice,
din firimiturile unor Priviri,
ce locuiesc în sâni Contemplării,
unei Conștiințe,
ce a sculptat Universul,
conștient de sine,
care vrea să uite Fericirea,
care i-a incendiat Focul Sacru,
transformându-l,
în cărămizi încinse de Durere,
care să poată simți,
Deșertăciunea Creației,
ce a secat în fântâna Iluziilor Vieții,
ale căror vise despre oceane nesfârșite,
se pierd în Lacrima fără sfârșit,
a unui Timp,
ce-așteaptă să poată trece liniștit,
cu capul pe Anii niși de Păcate Originare,
din care și-a făcut o pernă,
pe care să-și odihnească,
propria Moarte.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

26) Ani și Ani Lumină

Râuri de litere,
curg peste frunțile Cuvintelor,
transformându-le în sudoarea unei Fraze,
pe care Batistele Gurilor strâmbe,
și pline de venin,
ale unor Virgule îndrăznețe,
ar vrea să o șteargă,
cu ajutorul unui Cer al Viselor,
pe care să-l stoarcă mai apoi,
în Țărâna,
ce întrupează Conștiința de a exista,
Moartea,
care odată udată,
va exploda în Stele de Gânduri,
ce vor lumina Bolta Cunoașterii,
Absurdului,
Ani și Ani Lumină,
până când și Trecutul va obosi,
să tot alerge în Viitor,
însuflețindu-ne Prezentul.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

27) Ca dat și ca luat

Un Univers,
ale cărui repere nu sunt,
și nu vor fi cunoscute vreodată,
nu poate exista,
în Lumina Divină,
a Conștientizării unor Personalizări.

O strună existențială,
care nu va putea fi atinsă,
nu va înțepa,
cu spinii ascuțiți ai Profunzimii,
Existența,
sugrumând respirația,
unei Lumi,
a cărei Ființă,
constă în vibrațiile,
dintre Viața ca dat,
și Moartea ca luat,
ucigând,
treptat dar sigur,
Liberul Arbitru,
lăsat ca smoala Întunericului,
să nu inunde Creația,
ascunsă sub vălul Iluziilor Vieții.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

28) Când Energia sa

Câtă strălucire,
să fi avut,
pumnul de mocirlă al Cunoașterii,
cu miros dizgrațios de putrefacție,
în care-mi afund Pașii Viselor,
când Energia sa,
a fost țărâna Cuvântului Facerii,
pe urmă,
a trecut,
în Focul Sacru al Marii Contemplări Universale,
ca mai apoi să fi alcătuit o Stea a Frumuseții,
care s-a năruit în propria ei Fericire,
de a lumina,
un Întuneric,
ce nu ar fi meritat niciodată,
să fie Conștient de existența,
Eternității?

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

29) Fără Moarte și Singurătate

O Fericire fără Moarte,
este un ocean secăt,
pe care valurile Infinitului nu vor mai duce Veșnicia,
cătze Stelele Viselor,
care să ningă,
peste Rosturile înghețate ale Lumii,
cu fierbințelea unei Iubiri.

O Îmbrățișare fără Singurătate,
este ca o șa,
pe care nu se vor așeza vreodată,
aripile Îngerilor unor Cuvinte,
pe care le așteptam mai demult decât toate Vremurile,
să ne dăruiască bățiile lor,
pentru Inimile Orizonturilor,
pe care nu le-am putut atinge niciodată.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

30) Frânghia Zilelor

Crengile Infinitului,
lovesc în geamul Destinului,
anunțând eternitatea,
Morții.

Lanțurile sugrumate ale Fericirii,
se rup în bucăți de Lună plină,
luminând Întunericul apăsător,
al Deșertăciunii Vieții.

Lacrimile Cuvintelor,
sunt puse la uscat,
pe frânghia Zilelor,
care spânzură Evenimente,
ce-abia se mai țin,
de cârligele rufelor murdare,
a Subînțelesurilor din Priviri,
puse la albit,
de mafia Întâmplărilor,
unei Existențe,
care a devenit dintr-odată,
a Nimănu.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

31) Cimitirele obligațiilor zilnice

Clopotele Vremurilor,
bat a rugină,
pe străzile tulburi,
de atata ploaie sentimentală,
care se prelinge,
pe asfaltul negru,
al Despărțirii,
din Târgul inundat cu Vise al Deșertăciunii,
unde muncitorii sanitari ai Clipelor,
au sosit de urgență,
să scoată toată Apa Vieții,
ce ar mai încerca să gândească la Fericire,
spre a o deversa,
în Cimitirele obligațiilor zilnice,
pe care Societatea de Consumat Existențe,
le cere.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

32) Dezastru genetic

Armata de Îngeri,
croiți,
după chipul și asemănarea Creatorului,
se îndreaptă,
către Apocalipsa existențială a Iubirii,
sperând,
să învingă Hidra Existenței,
atât de îndatorată Morții,
încât și-a donat până și ultima Clipă,
unui Cimitir Bancar,
ce curgea în Sângele Genelor,
încă de la Dezastrul Genetic,
care a explodat,
înainte de a se naște Timpul,
Lumii,
ce-avea să ne dăruiască,
atât de mult Absurd,
încât prețul Vieții,
nu mai avea nici o importanță.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

33) Ne definim ca Ființe

Libertatea este un reper al Deșertăciunii,
precum Viața al Nebuniei de a Conștientiza,
Absurdul,
de care,
totuși,
avem atâta nevoie,
ca să ne definim ca Ființe,
ce poate fi gonit oricând,
dar niciodată,
fără,
Străinul Subconștient,
care deține unica verigă,
care leagă Realitatea,
de dinaintea Iluziei Vieții,
prin Visul pe care-l trăim,
indiferent că este ,
frumos, urât, bun, rău, coșmar,
își trage seva,
din rădăcinile dulci amărui,
ale Morții,
care-și clădește catedrale,
în noi înșine.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

34) În smârcurile unei Cunoașteri

Râuri de cremene scot scânteile Facerii,
aprinzând natura existențială,
a malurilor pline de Speranțe,
care au devenit Orizonturi de neatins,
pentru frunțile Fericirilor,
ce ar dori să înoate până la statuia Inchiziției,
unei Conștiințe a Iluziilor Vieții,
care s-a încurcat în smârcurile,
unei Cunoașteri,
pentru care Minciuna sau Adevărul,
sunt două Repere,
bântuite de neșansa,
unei Existențe,
nepricepute în a elogia,
Moartea,
ca fiind unica poartă deschisă,
spre Libertatea Adevărului Absolut.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

35) Cina cea de Taină a Morții

Lacrimile Pietrelor,
nu vor să devină Statui existențiale,
cioplite de dalta stelară a unui Timp,
care-și mestecă Rutina zilnică,
pe fața unei Existențe,
a Nimănu,
care se hrănește cu forme și imagini,
sculptate-n Sângele ale cărui Istории,
au devenit atât de carnale,
încât pot fi gătite,
la Cina cea de Taină a Morții,
unde Cuvintele au prins Duh,
pentru a se întrupa,
în Sufletele adânci,
ale Cimitirelor,
cu miros de țărană,
proaspăt udată de Apa Vieții.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

36) Resturi de Cuvinte

Unghii răzvrătite,
scrijelesc mormintele săpate adânc,
în Sângele Conștiinței,
care țâșnește tulburat de Copacii Contemplărilor,
pe frunțile cărora,
Zilele spânzurate,
își leagă ștreangurile sângerei ale unor Apusuri,
peste care,
se lasă Întunericul,
a cărui umbră,
pare a se fi pierdut pentru totdeauna,
în resturile de Cuvinte,
ce pot fi reciclate,
de Moarte.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

37) Cealaltă față a sa

Lumea a fost gândită de Creație,
ca o mare Reculegere,
la adresa Existenței,
care cugeta undeva-cândva,
la Fericirea existențială a Iluziei,
dar a intervenit Necesitatea,
de a continua Începutul Contemplării,
apărând Timpul,
însoțit obligatoriu de cealaltă față a sa,
pe care ar fi vrut să o ascundă de Eternitate,
și anume,
Moartea.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

38) Știind prea bine

Dreptatea,
deși a fost gândită ca un zid de apărare,
pentru Clipele,
care nu se pot lupta singure cu Existența,
a devenit o Lacrimă a Conștiinței,
fiindcă Timpul,
nu a dorit niciodată să fie părtaș,
la războiul dintre Iluzie și Realitate,
știind prea bine,
că trecerea sa,
pe zebra Adevărului și Minciunii,
se datorează,
Morții.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

39) Talgerele Devenirii și Ființării

Ne înrămăm Sufletul în Moarte,
odată cu Nașterea,
pentru ca întreaga Viață,
să ne pictăm tabloul propriului Destin,
în culori cât mai pastelate cu putință,
crezând că aduc Fericirea,
cumpărate de la Târgul Existenței,
unde realizăm,
că nu avem cu ce ne plăti,
nici câteva Păcate Originare minuscule,
darămite altele mult mai grele,
puse pe talgerele Devenirii și Ființării,
pentru a le purta obligatoriu,
pe spatele Conștiinței,
a cărei coloană vertebrală a fost frântă,
de atâtea Rugăciuni citite,
pentru a primi în schimb,
Șevaletul coloristic al Împlinirii,
care a fost aruncat,
la Groapa de Gunoi a Cuvântului Primordial,
cu mult înainte de A Fi,
Universul.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

40) Îngerul Existenței

M-am împiedicat ,
de Floarea Zâmbetului,
pe care am cules-o,
spre a o dăruî Tărâni,
care a întrupat Sentimentele,
care zădărnicesc Iluziile Vieții,
pe aripile cărora zboară Îngerul Existenței,
care deschide porțile ferecate ale Lumii,
pentru a lăsa să intre,
cât mai mult Paradis și Infern,
Bine și Rău, Frumos și Urât,
din izvorul nesecat al Cuvântului Primordial.
care hrănește Societatea de Consum,
cu cât mai multă,
Moarte.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

41) Imperiul Depersonalizării Sufletești

De ce Creația ne-a zămislit?,
o Lume a Zarurilor unor Cuie?,
care pironesc pălmile Mântuitorilor,
de Păcatele Originare Obligatorii,
care ne însoțesc încă de la Naștere,
ca nu cumva să piardă,
nici cea mai mică firimitură de Destin,
care ar putea hrăni,
vrăbiile guralive ale Disperării,
ce sfârtecă cu ciocurile Voinței,
până și ultima Urmă,
a Liberului Arbitru,
adâncită de Pașii Luminii Divine,
care încă mai speră să ne salveze,
din Imperiul Depersonalizării Sufletești.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

42) Fântâni existențiale secate

Cuvintele unor Sentimente,
se leagănă,
în Vântul sfâșiat de durerea Despărțirii,
căzând din brațele Crengilor,
crescute în ridurile adânci,
de fântâni existențiale secate,
ale unui Înger al Conștiinței,
în țărâna rece și inertă,
a unor semne de Întrebare,
care le aruncă,
scârbite,
pe teigheaua Înțelesurilor,
nota de plată,
pe care o au de achitat,
dacă vor să doarmă la pensiunea Lumii,
patronată de când există Viața,
de către Moarte.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

43) De-a v-ați ascunselea

Suntem o Lume a Statuilor,
sculptate de moarte,
în fiecare Eternitate de Clipă,
care se joacă cu Viața,
de-a v-ați ascunselea,
într-o gară pustie a Iubirii,
unde nici un tren al Regăsirilor,
nu mai oprește,
alungând praful stelar,
al Uitării,
care se așterne pe Zodiile,
răpuse de oboseală,
de atâtea așteptări,
îngenuncheate în catedralele Dorului,
ale căror ruini se mai pot observa și azi,
prin Cimitirele Cuvintelor care ne-au întrupat,
undeva-cândva,
Fericirea.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

44) Rafturi putrezite

Biblioteci de Zile,
stau înghesuite,
pe rafturile putrezite ale unor Ani,
sleiți de putere,
după ce au fost forțați să muncească,
cărând blocuri de piatră,
din care Cuvântul Primordial,
îi sculpta Lumii,
Destinul,
pe care l-a șlefuit într-atât de mult,
până când Lumânarea Existențială,
a expresiei lui,
s-a topit,
transformându-se într-un Praf Stelar,
alb și imaculat,
cu care se droghează și acum,
Moartea,
fiind cu adevărat,
Fericită.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

45) Ochii de Râu ai Vieții

Scări de Cer,
cad pe Orizonturile Patimilor,
încate-n Sângele Speranțelor,
unui Apus,
rătăcit pe căile Noptii,
care-i curge prin venele,
Viselor sale,
de a se mai privi măcar odată,
în Ochii de Râu ai Vieții,
unei Zile,
care să-i dăruiască Eternitatea,
unei singure Clipe de Lumină Divină,
în care să-și adoarmă Conștiința,
pentru totdeauna.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

46) Pensiuine de Clipe

Vise amare,
crescute,
din rădăcinile de pelin,
ale Existenței,
rostogolesc Inima Noptii,
către pustiul Patimilor,
pe care le are de îndurat Mântuitorul Iubirii,
renegat până și de Crucea Păcatelor Originare,
care ning nonșalant și frivol,
peste Catedralele pline de Promisiuni,
unde,
încă se mai roagă,
Fericirea,
ca să mai poată primi și alte Suflete,
în sărăcăcioasa ei Pensiuine de Clipe.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

47) Biserici de Droguri

Genunchii roși,
ai Frunților de Remușcări,
încă mai cad asurzitor,
pe treptele Bisericilor de Droguri,
unde se închină adeseori,
Conștiința Morții,
decăzută din drepturile părintești ale Fericirii,
căreia i-a promis întreaga Existență,
neștiind că și aceasta se sprijină,
numai pe bastonul de jandarm,
al Morții,
care bate adeseori,
ceasul Deznădejdiei,
în anchetele grele,
ale Adevărilor Relative,
care ne definesc ca Ființe.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

48) Unde se adăpostesc Mântuitorii

Revolte torturate de Iluzii,
jertfe împachetate-n absurdități,
copite cu potcoavele pierdute ale Norocului,
lovite de trăsnetele Cailor Liberi,
ce nu mai vor să calce,
în Urmele Ochelarilor,
care le-au fost puși,
pentru a nu vedea Întunericul,
din Hamurile Societății de Consum,
care-i țineau legați,
de ieslea Cuvântului Primordial,
unde se adăpostesc de regulă Mântuitorii,
Păcatelor Originare Obligatorii,
pe care-i adapă Iluziile Vieții,
cu fânul uscat al Zilelor,
pierdute la loteria unui Timp,
infidel și sadic,
pentru a pune șaua pe ei,
ca mai apoi să-i călărească,
zidindu-le Biserici de Preacurvie Financiară,
îndeajuns de mare,
încât Izvorul atât de necesar al Păcatelor,
să nu sece niciodată.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

49) Edificiul somptuos al Absurdului

Jocuri de culise,
loterii truate,
Existență sfârâmată,
Stele ruginite pe Epoleți bolnavi,
se rostogolesc,
asanate de Timpul Judecător,
în gheana de gunoi a Istoriilor,
pe care le frământă Viața,
pentru a coace aluatul Moralei,
din care se va hrăni Moartea,
admirând Cimitirele Viselor,
din Sângele unei Clipe Eterne,
pe care am zidit-o,
la edificiul somptuos,
al Absurdului.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

50) Antidotul Morții

De ce s-a spânzurat Paradisul,
cu funia Infernului?,
când putea să-și găsească,
propria cârpă,
de șters pe jos,
cu Stelele Epoleților,
de pe umerii Diavolilor Bancheri,
ai Societății de Consumat Vise Deșănțate?,
care se reazămă pe spinarea Zilelor,
unui Timp bolnav,
de Precurvia Conștiinței,
care decide,
care Lege se aplică,
Cimitirelor din Gândurile,
fiecărui pacienți ai Lumii,
aflată demult în sanatoriul de boli nervoase,
ce aparține Destinului,
care-i tratează nebunia de a Exista,
cu antidotul,
Morții.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

51) Marea Contemplare Universală

Nu poate exista Conștiință fără trecere
sau regresie temporală,
precum Viață,
fără Moartea secvențială a Clipelor,
care se succed,
Eternității,
într-o sarabandă a rememorării existențiale,
a Marii Contemplări Universale,
care luminează Neantul,
însuflețindu-l cu Lumina Divină a Simțirii,
care se va afla,
în toate Cuvintele Sacre ale Cunoașterii,
din care se vor forma la rândul lor,
noi nivele astrale,
ale Energiilor,
Adevărului Absolut.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

52) Au aprins cu frunțile Cunoașterii

Personalizările,
Persoanei Temporalității,
a Marii Contemplări Universale,
se întrupează în Existență,
pentru a-i reda acesteia,
însuflețirea Cuvintelor Matrici,
din care vor ecloza Lumile,
Miracolelor existențiale,
ale Suferințelor sau Fericirilor,
atât de conștiente de propriul Sine,
încât au aprins cu frunțile Cunoașterii,
întregul Foc Stelar al Universului.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

53) A fost al Nimănui

Rădăcinile Conștiinței Universale a Sensului,
se înfig adânc,
în oceanul unei Lacrimi de Simțire,
din care-și bea Apa Vieții,
Destinul Universal al Existenței,
pentru care s-a sacrificat Eternitatea,
în brațele unui Timp,
al Deșertăciunii,
aducând o Clipă de Iubire,
pe obraji stinși și arși,
de Focul Sacru al Singurătății,
unui Neant,
care până atunci,
a fost al Nimănui,
iar acum,
Devenirea și Ființarea,
la definit ca fiind,
Toate câte Sunt,
nu Sunt și vor mai Fi.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

54) Timp decăzut

Răscrucile existențiale,
vând la margine de drumuri ale Simțirilor,
Destine reșapate,
pentru roțile ruginite ale Conștiinței,
pline de mocirla Gândurilor frivole,
ale Timpului,
decăzut în mlaștina,
unei Clipe muribunde a Lumii,
pe care nu a putut-o împlânzi,
nici măcar smârcurile,
Focului Sacru al Existenței,
oricâtă Fericire le-ar fi promis,
Cimitirelor de Speranțe,
în care încercase să se mute,
Moartea.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

55) Sonata Lumii sonate

Vocea Cuvântului Primordial,
a răgușit,
în amvonul Existenței,
când a fost pus să cânte,
Sonata Lumii sonate,
în acordurile Sanatoriului de Boli Mintale,
unde se hrănește Ființarea,
cu noi capodopere ale artei de a Procrea,
Vise sado-masochiste,
pentru nenăscuții pinteni de Stele fără Zodii,
ce vor lovi cu nesaț,
Caii liberi ai Speranțelor,
furându-le ochelarii pentru totdeauna,
fiind la modă,
pentru a fi purtați,
în fața,
Viitorului,
care le luminează calea,
Absurdului.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

56) În Ochii lacului

Stropi de Amurg,
se preling,
pe cetatea neînvinsă a Luminii Divine,
ce cade asemeni unui Înger damnat,
în ochii Lacului de Sudoare,
al unei Amintiri,
pe care nici un mal surpat,
în Inima Fericirii,
nu a regăsit-o,
spunând cât de mult,
și-a iubit Dumnezeu Lumea,
pentru Pașii Destinului,
care ne-a întâlnit Deșertăciunile,
pentru a le transforma în Virtuți,
ale unor Vremuri,
care și azi ne lustruiesc Steaua Eternității unei Clipe,
în care ne-am ascuns,
Veșnicia.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

57) Care strălucește pe degetul unui Destin

Regretele ploilor târzii de toamnă,
spală mormintele Cuvintelor,
în care ne-am sărutat,
Privirile,
ce lunecau pe gheața tulbure,
a Oceanului unei Lacrimi,
de Fericire,
care a secat în Iarna Focului Sacru,
care ne-a incendiat,
Visele într-atât,
încât,
cenușa lor a devenit,
un diamant al Regretelor,
care strălucește pe degetul unui Destin,
care nu mai este al nostru.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

58) Înfloreau Zâmbetele

Traverse de strune pustii,
cântă Neantului,
din Toamna,
Viselor care au început să plouă,
peste Sângele veștejit,
de Dorul Cuvântului,
în care ne-am întâlnit,
mugurii Speranțelor,
ce-abia înfloreau Zâmbetele,
unor Împliniri,
ale căror Cimitire,
au devenit neîncăpătoare,
pentru atât de multe Clipe,
care ne-au legat de colțurile Eternității,
neștiind că lanțurile Speranțelor vor rugini,
și ne vom pierde,
într-un Orizont,
pe care nici unul,
nu-l va putea prinde,
vreodată.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

59) Clepsidra Neantului

Roți de Foc,
se învârt peste Veșnicia,
Inimilor,
care-și bat Timpul,
să nu mai îndrăznească vreodată,
să revină,
rotindu-se în jurul Iubirii,
ale cărei țărături,
înfruntă valurile Sângelui clocotit,
din Amintirile rebele,
ale unei Lacrimi,
care se prelinge pe Clepsidra Neantului,
în care se pierd,
grăunțele de nisip Sentimental,
duse de Vânturile reci și surde,
ale Disperării.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

60) Mamă a propriei sale Morți

Iluzii de Vânt,
spulberă ramele tablourilor,
folosite de Existență,
pentru a încadra Viața,
care-și scurge Sensul,
în Eternitatea Clipei,
pe care nu a înțeles-o niciodată,
chiar dacă i-a tratat Suferința cu Uitare,
și Deșertăciunea cu Dispreț,
în scurta călătorie,
când Nașterea,
a început să-și dorească Lumea,
drept mamă a propriei sale,
Morți.

.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

61) Rulote descărnate

Așteptări,
sugrumate de Timp,
pe eșafodul Amintirilor,
roiesc să înțepe,
Armonia Fericirii,
cu acele de rubin ale Apusului,
care-și mai pierde o Zi,
din epopeea unui Timp,
al cărui Patos,
nu va mai fi niciodată,
înghițit,
de Iubire,
prin rulotele descărnate ale Gândurilor,
ce nu vor mai merge nicăieri,
fiindcă nici o Lacrimă de Clipă,
nu mai vrea să le tragă,
spre Nesfârșirea ei,
care ne macină,
Morile de Vânt,
ale Destinelor.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

62) Atât de departe de noi

Ancorele Anilor,
au fost lăsate,
să inunde Inimile valurilor de Sentimente,
cu greutatea Viselor,
care le trag în adâncurile Speranței,
unde doar Iubirile mai pot să respire,
aerul tare al Adevărului,
neinfectat de Zâmbetele florilor artificiale,
ale Promisiunilor,
din care ne-am construit o Lume,
atât de departe de noi,
încât niciodată,
nu-i vom putea atinge Inima,
plină de Fulgerele și tunetele,
Fericirilor,
care se descarcă,
în Sângele cu care scriem,
epistole sentimentale,
Cuvântului Primordial,
fără să știm nimic,
despre Străinul Subconștientului,
care ne devine Înger Păzitor,

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

din spatele,
norilor cenușii,
de plumb,
ai Iluziei,
care ne fac să credem,
că suntem noi înșine,
cei care am învins,
Întâlnirea cu Destinul unei Morți,
prin Naștere.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

63) Noile Biserici

Anticoncepționalele au devenit,
noile Biserici la care se roagă,
Destinele,
înfricoșate de Viața,
care se retrage de pe Cerul,
propriilor Iluzii,
lăsând locul Neantului de Vise,
care se prelinge pe aripa Adevărului Absolut,
în care se reflectă Stelele Armoniei,
unui Univers,
sătul de Suferințele,
Păcatelor Originare Obligatorii,
care hrănesc Moartea,
obeză,
ce-abia mai poate merge,
pe aleile Cimitirelor Pătimașe,
din Sângele nostru.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

64) A germina

Nu pot să cred,
în Sfințenia Iluziei,
precum aş accepta,
să alerge Adevărul Absolut,
infirm,
de mine însămi,
la masa murdară și compromisă a Creației,
înecată-n Morala,
Viciilor,
care descoperă trupul frivol al Iubirii,
pentru care lirele poezilor și-au ros unghiile Anilor,
scuipate pe strada Cojilor de Semințe,
care nu vor germina niciodată,
noi Nașteri,
ale Morții.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

65) Un nou Cuvânt Primordial

Și-am să beau întreg Oceanul Viselor tale,
până când voi deveni Fântâna,
Ulciorului Sufletului tău,
în care te-ai întrupat,
ca să fim împreună,
eu,
Apa Vieții,
și tu,
Cumpăna,
nesfârșirii profunde a Universului,
care să mă tragă afară,
din mine însumi,
părăsind astfel agonia în care mi-am ținut,
Străinul Subconștient,
care ne-a dat binecuvântarea,
de a naște,
un nou Cuvânt Primordial,
fără de Timp de data aceasta,
pronunțând magicul,
Te iubesc,
împreună.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

66) Profеți Rechini

Vise infirme,
ruginite de Pașii Pustiului,
licăresc în lumânările de ceară,
ale Zâmbetelor reci și însingurate,
Moartea.

Portofele doldora de Profеți Rechini,
înșfacă carnea Zilei,
lovind cu putere Balanța Societății de Consum,
pentru a-i dezechilibra Adevărul,
Existenței,
căreia îi promite,
că va avea parte de Fericirea unui Orizont,
al eliberării de Sine,
doar dacă va învăța,
să Moară.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

67) L-a transformat

Existența,
este un jaf de Idei,
furate de la Creație,
spre a fi dăruite,
Morții.

Viața,
se reculege în Cimitirele propriului Sânge,
pe care l-a transformat în catedrale somptuase,
ale Fericirii.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

68) Va deveni într-o zi

Coliere de fantasme,
care mai au atât de multe de povestit,
strălucesc pe gâtul Dimineții,
cu capul greu de somnul,
Păcii cu tine însuși,
care nu-ți dă Pacea,
atât de necesară,
Străinului Subconștient,
care a mai scris o Noapte,
în Sângele Destinului,
ce va deveni într-o zi,
o Carte vândută la preț redus,
pe taraba de vechituri,
a unei Amintiri,
din Cimitirul unor Vise,
care nu se vor mai întrupa,
niciodată.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

69) Cerul senin al Străinului Subconștient

Niciodată în Iubire,
nu vei îmbrățișa Umbra,
în care s-a întrupat Lumina Divină,
a Adevărului Absolut,
din Eternitatea unei Clipe,
care se pierde în Steaua Fericirii,
răsărită pe bolta Zâmbetelor,
din Orizonturile înmugurite ale Sufletelor,
ce zboară peste catedralele Promisiunilor,
ningând cu petale de aripi,
din trandafirul sfânt al Sentimentelor,
pe Cerul senin al Străinului Subconștient,
care ne admiră,
Veșnicia.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

70) Rulete decăzute

Zaruri cu priviri pierdute,
străjuiesc pilonii de susținere ai Lumii,
care a pierdut peste măsură,
în cazinoul terfelit al Patimilor,
care-și înfruntă propriile Aspirații,
Viețuind.

Rulete decăzute din drepturi părintești,
încă mai rotesc Destine amețite,
de gradele alcoolice ale Stelelor,
turnate în paharele unor Vieți,
ale căror Apă,
nu reușesc să o bea până la capătul,
Iluziilor.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

71) Standarde tehnologice

Zvonuri legate la cap,
cu Promisiunile,
decăzute din drepturi ale Zodiilor,
ce-și construiesc,
altare de Profeții,
la care să se închine,
Destinele,
croite după măsurile Întrupărilor,
a căror Țărână,
a devenit Supraponderală,
datorită Viselor contrafăcute,
ale Socetății de Consum,
care hrănește Moartea,
la cele mai înalte standarde,
tehnologice ale Deșertăciunii.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

72) Potcoave pline de Pasiune

De multă sudoare de Zile,
nu mai sunt,
undeva-cândva,
într-o Lume făurită pe nicovala Dimineților,
unde Focul Sacru al Iubirii,
ne împărțea Potcoave pline de Pasiune,
aducătoare de Noroc,
până și în casele părăsite ale Sufletelor,
unde intram să ne rugăm Iubirii,
a cărei icoană o purtam la gâtul Privirilor noastre,
care ne regăseau,
Eternitatea Clipei,
din care ne-am născut.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

73) Mi-a răspuns Fericirea

Am întrebat Creația,
de ce ne-a născut Clanțe,
pentru a fi deschiși ca o carte,
de mâinile reci și impersonale ale Destinelor,
care vor să ne intre definitiv pe ușa Vieților,
dăruindu-ne în schimb,
Moartea.

Mi-a răspuns Fericirea,
care s-a așezat,
pe tâmpilele ofilite ale Timpului,
arătându-mi fața cadaverică a Trecerii,
pe care nimic din Lume,
nu o mai poate face,
Împlinită,
în afară de Cimitirele pe care le respirăm,
cu fiecare Moment,
care nu mai există.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

74) Până acum

Lasă-mă să-ți prind la Inimă,
întregul colier de Stele,
de pe bolta Străinului Subconștientului meu,
pentru ca toate Zodiile acestei lumi,
să ne dăruiască,
Fericirea existențială a Veșniciei,
de valurile căreia,
ne loveam Destinele,
fără să fi ajuns în portul Întâlnirii,
cu Adevărul Absolut al Iubirii,
până acum,
când Lumea s-a îmbrăcat în ținuta de gală a Existenței,
spre a ne conduce pe ultimul drum,
al Eternității,
unui Vis Împlinit,
prin Moarte.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

75) Atât de multe Umbre

Strigăt surd,
trăiești printre ropotele Ploilor de Stele,
cu care ne spălăm palmele Destinelor,
bătătorite,
de atât de multe Umbre,
ale Societății de Consumat Vieți,
încât ajungem să credem,
că Țărâna întrupării,
este o Mocirlă existențială,
din care nu vom putea ieși niciodată,
fără să ne împotmolim din nou,
călcând,
iarăși și iarăși,
în aceeași Moarte,
hărăzită de Creație,
în Oala Aspirațiilor,
în care-și fierbea ciorba Existenței.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

76) Nu se mai zbat în Inimi

Dantele de Reproșuri,
împânzesc Țărmurile Așteptărilor,
bântuite de Valurile razelor unei Despărțiri,
adusă pe aripile albe,
ale Spumei de Amintiri frânte,
ce nu se mai zbat în Inimi,
care-au rămas neotrăvite,
de Pașii reci ai Timpului,
care ne-a călcat,
Oceanul Iubirii,
în picioarele obosite,
de- atât de multă Trecere,
înecată-n Zarea nebună,
a Pierderii.

SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE UNIVERSALĂ

77) Sfinții Închisorilor

De câtă Moarte să fi avut nevoie Nașterea,
ca să-și împlinească Destinul,
Conștientizării existențiale din vârsta Timpului,
jucată la ruleta Aspirațiilor,
de a se împlini,
Moartea,
prin Ființă și Devenire,
în Urmele reci și neprimitoare,
lăsate Lumii,
de un Dumnezeu,
ce pare,
că nu ar fi fost niciodată al ei,
iar orice Înțeles al Libertății,
i-ar fi fost invocat ca Fărădelege,
de Genunchii încercănați și roși,
care sărută,
cimentul rece al Gândurilor,
ce încă se mai roagă,
prin fața gratiilor unor Altare,
pline de Sfinți ai Închisorilor,
cărora nu le ajunge întreaga Existență,
până la Liberare,
în Paradisul propriilor lor,
Inferne.

**SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE
UNIVERSALĂ**

**SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE
UNIVERSALĂ**

**SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE
UNIVERSALĂ**

**SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE
UNIVERSALĂ**

**SORIN CERIN - MAREA CONTEMPLARE
UNIVERSALĂ**